

VÀI KỶ NIỆM VỚI CỐ AH PHAN NGỌC THỂ

Nhân dịp anh Trình Hữu Dục nhờ tôi viết ít dòng về Trường Cao Đẳng Công Chánh cho tập Kỷ Yếu/TCĐCC, tôi có điện thoại từ Úc qua Paris để hỏi anh Phan Ngọc Thể vài chi tiết liên quan đến TCĐCC mà tôi không còn nhớ rõ ràng.

Từ đầu giầy bên kia, anh Phan Ngọc Thu, em ruột anh Thể và cũng là bạn tôi, cho hay anh Phan Ngọc Thể đã mất ngày 11-3-1998 sau vài ngày nhức đầu. Anh thọ được 68 tuổi. Tôi nghẹn ngào xúc động.

Mới 12 tháng trước đây (cuối 8/97) nhân dịp dừng lại Paris năm ngày trên đường đi USA và Canada, tôi đã liên lạc được với anh Phan Ngọc Thể và anh đã đến thăm gia đình tôi để hàn huyên sau hơn 17 năm không gặp lại (từ 1980).

... Cuối tháng 8/97. Trông anh rất mạnh khỏe, nhanh nhẹn, đáng điệu một trung niên sung sức có phần còn sung mãn hơn xưa (trước 1975). Mập hơn xưa nhưng rắn rỏi. Lạc quan và luôn luôn nhìn thẳng trước mặt để hoạt động và để “xem có gì giúp ích cho anh em không?” (lời của anh).

Tha hương ngộ cố tri. Cuộc gặp gỡ tuy ngắn ngủi nhưng anh vẫn thao thao kể chuyện, từ chuyện định cư tại Pháp, đến chuyện hành nghề bên Phi Châu, v.v. và bây giờ nghỉ hưu tại Pháp. Anh nói ngày ngày đến thư viện “chép tay” tài liệu để giúp anh em. Giấy bút đã có anh em giúp còn di chuyển trong phạm vi Paris thì miễn phí, vì mình bây giờ là hưu viên mà.

Khi nắm bàn tay ấm áp và rắn chắc để từ già anh, tôi cảm thấy bị lói cuốn bởi sự nồng nhiệt, hăng say và lòng vị tha của anh. Luôn luôn phải làm một cái gì, bất kể phương tiện giới hạn và bao giờ cũng nghĩ đến “anh em” hơn là đến mình.

Trước 75, trông anh tôi hình dung một trái banh trong đó chứa đựng nhiều năng lượng. Sau khi từ già anh (8/97), tôi nghĩ đến một trái banh đã được bơm quá căng. Theo thầy Diễn (Ngô Hùng Diễn), một thầy tướng số nổi danh tại Việt Nam trước 75, tướng “căng” là điều nguy hiểm đó.

Và giờ đây (9/98), mặc dù anh đã được về nước Chúa, tôi vẫn nghĩ anh không chịu hưởng an nhàn đâu. Ở một nơi nào trên nước Chúa, chắc anh vẫn hăng say đi sao lục và chép tay tài liệu để giúp “anh em”.

Úc Châu 1-9-1998
Nguyễn Ngọc Thịnh

Thơ

ANH ĐI ĐƯỜNG ANH, TÔI ĐƯỜNG TÔI

*Anh đi đường anh, tôi đường tôi.
Tình nghĩa đôi ta có thể thời!
Đã quyết không mong xum họp mãi,
Bạn lòng chi nữa lúc chia phôi?*

Thế Lữ

VA TON CHEMIN! JE PRENDS LE MIEN

*Va ton chemin, je prends le mien.
Notre amour l'un pour l'autre est fini.
Dès qu'il n'y a plus d'espoir d'être unis à jamais
Pourquoi nous en faire au moment de la
séparation?*

Traducteur: Nguyễn Xuân Khuong
*Ancient professeur à l'école technique
des ingénieurs Phú Thọ. Saigon (Việt Nam)*

LTS: Cụ Nguyễn Xuân Khuong là AHCC, cựu giám đốc Nha Địa Dư, đã quá cố. Năm 1981, cụ có về tham dự Đại Hội AHCC tại Garden Grove, CA.

YOU GO YOUR WAY AND I'LL GO MINE

*You go your way and I'll go mine.
That's all there is to our amour.
This union is ours – the end of its line.
Why bother with the parting any more?*

*Translation by: Đac-Son, Thai-Tu,
and Paul Lorang.*